SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jelgavā, 2015. gada 11.februārī

Jelgavas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese J. Mauliņa
ar tiesas sēžu sekretāri L.Balgalvi, D.Kalniņu,
piedaloties prasītājai /pers. D/ un atbildētājam /pers. E/

izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu /pers. D/ prasībā pret /pers. E/ par uzturlīdzekļu piedziņu.

Aprakstošā daļa

2014.gada 21.augustā prasītāja /pers. D/ iesniegusi tiesā prasības pieteikumu pret /pers. E/ par uzturlīdzekļu piedziņu (lietas 4.-5.lapa), 2014.gada 30.septembrī tiesā saņemti prasības pieteikuma precizējumi (lietas 10.lapa), lūdz piedzīt no atbildētāja prasītājas labā uzturlīdzekļus 96 *euro* apmērā katru mēnesi līdz prasītāja spēs sevi apgādāt, no prasības pieteikuma iesniegšanas dienas.

Paskaidro, ka atbildētājs materiāli neatbalsta prasītāju – savu meitu /pers. D/, kura algotā darbā nestrādā, jo arī pēc pilngadības sasniegšanas sekmīgi turpina mācības/Nosaukums/. Līdz ar to prasītājai nav nekādu ienākumu.

Paskaidro, ka prasītāja un viņas nepilngadīgā māsa /pers. G/ kopš dzimšanas atrodas mātes /pers. H/ aprūpē un aizgādībā, dzīvo nedalītā saimniecībā. Prasītājas māte joprojām nodrošina prasītāju ar dzīvesvietu, ikdienas uzturu, nepieciešamo apģērbu, izglītošanu un medicīnisko aprūpi (zāles, vitamīni, zobārsts, ģimenes ārsts utt.), kā arī nodrošina ar personīgās higiēnas precēm. Savukārt, prasītāja algoto darbu neveic, jo mācās /Nosaukums/ dienas nodaļā un vienīgais ienākumu avots ir stipendija par labām atzīmēm un citu ienākumu avotu prasītājai nav.

Tā kā maksājumu kopsumma prasības iesniegšanas dienā nepārsniedz 2 100 *euro*, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 250.[19] panta otro daļu, ierosināta lieta par maza apmēra prasību.

Civilprocesa likuma 250.[25] panta otrā daļa nosaka, ka, ja puses nelūdz lietas iztiesāšanu tiesas sēdē vai tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata rakstveida procesā, savlaicīgi paziņojot pusēm par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā.

Prasītājai izskaidrotas tiesības lūgt lietas iztiesāšanu tiesas sēdē (lietas 20.lapa). Tiesā nav saņemts prasītājas paziņojums par nepieciešamību iztiesāt lietu tiesas sēde.

Atbildētājam, saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.[21] panta prasībām, nosūtīts prasības pieteikums un atbilstoši Civilprocesa likuma 250.[22] panta prasībām, atbildētājam izskaidrotas procesuālās tiesības (lietas 19.lapa).

2014.gada 7.novembrī Jelgavas tiesā saņemti atbildētāja paskaidrojumi prasības pieteikumam, kurā norāda, ka prasību atzīst daļēji, par uzturlīdzekļu piedziņu 50 *euro* mēnesī. Norāda, ka piekrīt maksāt 50 *euro* mēnesī līdz 2015.gada 1.jūlijam, t.i., līdz mācību gada beigām. Vēlās, lai notiktu uzklausīšanās tiesas sēdē. Paskaidro, ka meita ar atbildētāju neko nerunā, tiesas sēdē varbūt var vienoties un noslēgt izlīgumu, kas ļautu ieekonomēt valsts nodevu. Uzskata, ka prasība celta tādēļ, ka prasītājas māte uz to sakūdījusi, meita atbildētājam naudas līdzekļus nav prasījusi. Atbildētāja jaunajā ģimenē aug audžumeita, sieva nestrādā, ir bezdarbniece, slikts veselības stāvoklis. Norāda, ka atbildētāja īpašumā ir 1997.gada automašīna Peugeot 306, ir kredīts 76 *euro* mēnesī vēl gadu, atbildētāja alga ir 670 *euro* mēnesī. Atbildētājs maksā 96 *euro* uzturlīdzekļus pēc tiesas sprieduma savai jaunākajai meitai.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 250.[25] panta otrā daļa noteiktajam, lieta nozīmēta izskatīšanai tiesas sēdē 2015.gada 28.janvārī plkst. 10.00 (lietas 33.lapa).

Tiesas sēdē prasītāja /pers. D/ prasību uzturēja pilnīgi. Paskaidroja, ka mācās /Nosaukums/, par tērpu stilisti, ienākumu nav, izņemot stipendiju - 68,29 *euro*, kas ir Eiropas Savienības stipendija un skolas stipendija kopā. Norādīja, ka Eiropas Savienības stipendija ir visu laiku, ja labi mācās, stipendija ir vienīgais ienākumu avots. Paskaidroja, ka mācības ir katru dienu, katru dienu ir vidusskolas priekšmeti un profesijas priekšmeti, vidusskola kopā ar profesiju, tāpēc algotu darbu šobrīd nestrādā. Lietas izskatīšanas gaitā nepiekrita noslēgt izlīgumu lietā, jo uzskata, ka ir iesniegusi visus pierādījumus lietā, kas apliecina prasītājas, viņas mātes mantisko stāvokli un tēva mantisko stāvokli. Šobrīd nespēj sevi apgādāt, jo viņai ir mācības un tās nav savienojamas ar darbu. Prasītājas izdevumi ir: telefons –7 *euro* mēnesī, par Lattelecom ir 7 *euro* mēnesī, tas ir internets un televīzija, par ūdeni jāmaksā 2 *euro* mēnesī, par elektrību 10 *euro* mēnesī, par malku 7 *euro* mēnesī. Tā ir viņas daļa par dzīvošanu. Mājas un zemes nodoklis pagājušajā gadā bija 3,57, *euro* atkritumi 0,91 *euro* mēnesī. Prasītāja apģērbu nepērk katru mēnesi, bet ir bieži kas jāpērk. Kopā par apģērbu un higiēnas precēm prasītājas izdevumi mēnesī ir 30 *euro* mēnesī. /pers. D/ norādīja, ka viņas māte /pers. H/ līdz šim viena pati uzturējusi prasītāju. Uzskata, ka būtu taisnīgi, ka tēvs /pers. E/ veiktu savus ieguldījumus. Norādīja, ka tēva mantiskais stāvoklis un spējas atļauj viņam maksāt uzturlīdzekļus prasītājas pieprasītajā 96 *euro* apmērā. Paskaidro, ka prasītājas mātes ienākumi ir 480 *euro* pēc nodokļu nomaksas, māte strādā bērnu dārzā par audzinātāju. Māte apgādā arī māsu. Prasītāja nezin, cik māte tērē viņas uzturam, bet māte pērk visu, kas prasītājai ir nepieciešams. Prasītāja plāno pabeigt mācības pēc diviem gadiem, kopā paredzētas 4 gadu mācības.

Atbildētājs /pers.E/tiesas sēdē prasību atzina daļēji par 60 *euro*, par ko parakstījās tiesas sēdes protokolā. Paskaidroja, ka strādā SIA „Fortum

Jelgava", ir tehniķis – automātiķis. Vidēji atbildētāja ienākumi ir 650 *euro* pēc nodokļu nomaksas, ir arī apgādājamā nepilngadīgā /pers. G/, kurai tiek maksāta uzturnauda. Paskaidroja, ka ir precējies, un arī viņa sievai ir nepilngadīga meita /pers. K/, kurai palīdz. Atzina, ka citu ienākumu nav. Papildus paskaidroja, ka pagaidām nevar vairāk maksāt tāpēc, ka sieva ir bezdarbniece, ir darba meklējumos, atbildētājam ir arī kredītsaistības „Inserviss Group".

Motīvu daļa

Novērtējusi lietā esošos rakstiskos pierādījumus, prasītājas un atbildētāja paskaidrojumus tiesas sēdēs, tiesa uzskata, ka prasība par uzturlīdzekļu piedziņu ir pamatota un apmierināma daļēji.

Ar dzimšanas apliecības kopiju (lietas 6.lapa) pierādīts, ka /pers. E/ un /pers. H/ ir /pers. D/ vecāki.

Ar lietā esošām /Nosaukums/ 2014.gada 7.jūlija, 19.septembra izziņām (lietas 12., 13., 14., 36.lapa) pierādīts, ka /pers. D/ 2014./2015. mācību gadā mācās minētās vidusskolas II kursā dienas nodaļā. Netika apstrīdēts fakts, ka arī lietas izskatīšanas gaitā prasītāja turpina mācības šajā mācību iestādē.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 5.panta sesto daļu, piemērojot tiesību normas, tiesa ņem vērā judikatūru.

No 2013.gada 4.marta Zemgales apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas lēmuma civillietā Nr. C 15 3088 11 tiesa secina, ka nav tiesiska pamata minimālo uzturlīdzekļu apmēru nepilngadīgajiem bērniem attiecināt kā obligātu maksājumu arī pilngadīgajiem bērniem.

Saskaņā ar Civillikuma 179.pantu vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. Strīdus par uzturlīdzekļiem bērnam izšķir tiesa. Šī panta otrajā daļā norādīts, ka pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns ir šķirts no ģimenes vai nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem.

Lai arī likumdevējs nav noteicis precīzu laiku, ar kuru vecākiem beidzas uzturdošanas pienākums, šādu ar likumu uzliktu pienākumu nevar saistīt ar bērna pilngadības iestāšanos vai mācību iestādes pabeigšanu, jo uzturlīdzekļu sniegšanas pienākumu likums ir saistījis vienīgi ar vecāku mantas stāvokli un ar laiku, kad bērns pats sevi spēj apgādāt (*Augstākās tiesas Senāta 2008.gada 26.novembra spriedums lietā SKC-440/2008*).

Ja bērns, sasniedzot pilngadību, turpina mācīties augstākajā vai profesionālajā mācību iestādē, bet studijas šādā režīmā nav savienojamas ar darbu un pilnvērtīgu izglītības ieguvi, vecāku pienākums ir nodrošināt bērnu ar uzturlīdzekļiem līdz brīdim, kamēr bērns pats sevi var apgādāt.

Uztura došanas pienākums ietver ne vien bērna nodrošināšanu ar ēdienu, apģērbu, mājokli un veselības aprūpi, bet arī vecāku pienākumu izglītot un audzināt bērnu.

Augstākās tiesas Senāts 2005.gada 5.oktobra spiedumā lietā Nr. SKC – 569/ 2005 atzina, ka no Civillikuma 179.panta izrietošais pienākums bērnus apgādāt ir vecāku absolūts, beznosacījumu pienākums. Uzturlīdzekļu prasības un saņemšanas apmērs saistīts vienīgi ar vecāku mantas stāvokli. Šādu ar likumu uzliktu pienākumu bērna vecāki nevar atcelt pēc sava ieskata (*Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta spriedumi un lēmumi, 2005., Tiesu namu aģentūra, 56.lpp.*).

Tiesa uzskata, ka uzturdošanas pienākuma laika kritērijs – kad bērns pats spēj sevi apgādāt ir vērtējams konkrēta lietā kopsakarā ar Bērnu tiesību aizsardzības likuma 23.panta otro daļu, kurā noteikts bērna pienākums mācīties atbilstoši savai fiziskajai un garīgajai attīstībai.

Saskaņā ar Civillikuma 177. pantu bērna aprūpe nozīmē viņa uzturēšanu, t.i., ēdiena, apģērba, mājokļa un veselības aprūpes nodrošināšanu, bērna kopšanu un viņa izglītošanu un audzināšanu (garīgās un fiziskās attīstības nodrošināšana, pēc iespējas ievērojot viņa individualitāti, spējas un intereses un sagatavojot bērnu sabiedriski derīgam darbam).

/Nosaukums/ 2014.gada 19.septembra izziņa Nr.467 un 2014.gada 26.novembra izziņa Nr.582 (lietas 14., 36.lapa) apliecina, ka prasītāja mācās /Nosaukums/ tērpu stila speciālistu grupā II kursā dienas nodaļā un 2014.gadā ir saņēmusi pašvaldības stipendiju, kopā 221,95 *euro* un ESF stipendiju, kopā 225,43 *euro*. Paskaidrots, ka ESF stipendija jūlijā un augustā netiek izmaksāta, pamatojoties uz ESF stipendiju piešķiršanas nolikumu.

No Valsts Sociālās apdrošināšanas aģentūras 2014.gada 18.septembra izziņām (lietas 15., 16.lapa) redzams, ka par /pers. D/ valsts sociālās apdrošināšanas iemaksas nav reģistrētas un viņa nav Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras uzskaitē kā pakalpojumu saņēmēja.

Tiesas sēdē netika iegūti pierādījumi par citiem prasītājas ienākumiem un materiālo stāvokli, pierādījumi, kas raksturo prasītājas mantisko stāvokli, nav apstrīdēti.

No Valsts Sociālās apdrošināšanas aģentūras 2014.gada 6.novembra izziņām (lietas 31, 32.lapa) redzams, ka /pers. E/ nav Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras uzskaitē kā pakalpojumu saņēmējs, viņa ienākumi no 2014.gada janvāra līdz 2014.gada septembrim (ieskaitot) kopā bija 9 439,85 *euro* jeb, vidēji, 1 048,87 *euro* mēnesī.

Nekādi citi pierādījumi, kas raksturotu atbildētāja mantas stāvokli, lietā nav saņemti, atbildētāja paskaidrojumos norādītais par viņa īpašumā esošu transportlīdzekli, kredītsaistībām un uztura došanu nepilngadīgajai meitai minimālo uzturlīdzekļu apmērā nav apstrīdēts.

No Valsts Sociālās apdrošināšanas aģentūras 2014.gada 18.septembra izziņām (lietas 17., 18.lapa) redzams, ka /pers. H/ ienākumi no 2014.gada janvāra līdz 2014.gada jūlijam (ieskaitot) kopā bija 3 838,19 *euro* jeb, vidēji, 479,77 *euro* mēnesī, savukārt no 2014.gada janvāra līdz 2014.gada septembrim (ieskaitot) viņa ir saņēmusi ģimenes valsts pabalstu, kopā 102,42 *euro*. Citi pierādījumi /pers. H/ mantiskajam stāvoklim nav iesniegti.

Jelgavas pilsētas domes administrācijas Īpašumu konversijas pārvaldes 16.09.2014. Izziņa (lietas 11.lapa) apliecina, ka /pers. D/ deklarētā dzīvesvieta no 13.08.1996. ir /adrese/. Minētajā adresē savu dzīvesvietu deklarējusi arī prasītājas māte /pers. H/ un nepilngadīgā /pers. G/. Tiesai nav pamata apšaubīt, ka prasītāja dzīvo kopā ar savu māti, kura pilda likumā noteikto mātes pienākumu un dod uzturu arī savai pilngadīgajai meitai. Pretēji pierādījumi tiesā nav iesniegti.

Saskaņā ar likumu „Par valsts pensijām" 19.panta ceturtās daļas nosacījumiem par darba nespējīgiem ir uzskatāmi arī bērni, kuri mācās vidusskolā vai studē vispārējās profesionālās izglītības iestādēs vai augstskolas dienas nodaļā, un kuri nav vecāki par 24 gadiem. Tiesa, ņemot vērā konkrētos lietas apstākļus, iesniegtos pierādījumus, Civillikuma normas, secina, ka prasītāja šobrīd nespēj un nespēs sevi apgādāt objektīvu iemeslu dēļ līdz pabeigs mācības /Nosaukums/ dienas nodaļā, atbilstoši izvirzītajiem mērķiem, jo mācības šādā režīmā nav savienojamas ar darbu un pilnvērtīgu izglītības ieguvi, kas ir pamats uzturlīdzekļu piedziņai no vecāka pilngadīgam bērnam. Tiesai nav pamats apšaubīt, ka prasītāja savu pienākumu mācīties pilda pēc labas ticības atbilstoši Civillikuma 1.pantā ietvertam principam.

No prasības pieteikumam pievienotā 2014.gada 27.oktobra piedzenamās summas aprēķina (lietas 21.lapa) redzams, kā prasītāja izlietotu pieprasītos uzturlīdzekļus 96 *euro*.

No prasītājas /pers. D/ tiesas sēdē iesniegtā piedzenamo uzturlīdzekļu aprēķina redzams, ka prasītāja aprēķinājusi savus uzturēšanas izdevumus 528,48 *euro* mēnesī. Kaut gan atbildētājs /pers. E/ tiesas sēdē neiebilda prasītājas aprēķinā norādītajai summai, tiesas sēdē piekrita maksāt uzturlīdzekļus prasītājas uzturam 60 *euro* mēnesī, tiesas ieskatā prasītājas aprēķinā norādītā summa ir nepamatota, jo no pierādījumiem lietā neapstiprinās fakts, ka prasītāja ik mēnesi reāli šādus naudas līdzekļus iztērē savam uzturam, ka šāda naudas summa nepieciešama viņas reālo vajadzību apmierināšanai.

Nosakot no atbildētāja par labu prasītājai piedzenamo uzturlīdzekļu apmēru viņas uzturam, tiesa ņem vērā abu vecāku lietā pierādīto materiālo

stāvokli, pašas prasītājas pierādītos ienākumus, kā arī to, ka normatīvie akti nenosaka minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kāds piedzenams pilngadīga bērna uzturam. Tajā pašā laikā tiesa atzīst, ka likumdevējs ir noteicis, ka vecāku uzturlīdzekļu došanas bērniem pienākums ir absolūts un beznosacījuma vecāku pienākums, ko vecāki nevar interpretēt pēc sava ieskata, pārtraucot bērna uzturēšanu ar pilngadības iestāšanos. Šajā gadījumā nosakāmais uzturlīdzekļu apmērs ir saistīts vienīgi ar vecāku mantas stāvokli un laiku, kad bērns pats sevi spēs apgādāt. Tāpat tiesa ņem vērā faktu, ka prasītāja turpina iegūt izglītību profesionālā vidusskolā, ka vispārzināms ir fakts, ka mācības skolā notiek katru dienu. Tiesai nav pamata uzskatīt, ka /pers. D/ izvairās iegūt sev līdzekļus ar darbu. Tāpat tiesa atzīst, ka vecāku pienākums apgādāt bērnu ir absolūts, atbilstoši vecāku spējām un viņu mantas stāvoklim.

Jēdziens „bērna uzturēšana" saistīts ar Civillikuma 177.panta ceturtajā daļā noteiktajiem kritērijiem, kas ņemami vērā, nosakot uzturlīdzekļu apmēru, un samērojams ar abu vecāku mantisko stāvokli.

Izšķirot strīdu par uzturlīdzekļu piedziņu, tiesai ir jāizvērtē bērna vajadzības, abu vecāku mantas stāvoklis un spēja maksāt bērna uzturam, garīgās uz fiziskās attīstības nodrošināšanai nepieciešamo summu.

Visi minētie apstākļi tiek ņemti vērā, lemjot prasījumu par uzturlīdzekļu piedziņu, kurš pēc tiesas ieskaitiem nosakāms atbilstoši /pers. E/ pašreizējam pierādītajam materiālajam stāvoklim. Tiesa atzīst, ka izskatot lietu, nav iegūti tādi pierādījumi par prasītājas un viņas vecāku mantas stāvokli, kas dotu pamatu apmierināt pilnīgi prasītājas izvirzīto prasījumu par uzturlīdzekļu piedziņu.

Ievērojot Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2007.gada 29.augusta spriedumā (lieta Nr. SKC-556) sniegto tulkojumu LR Satversmes 92.pantam u n Civilprocesa likuma 1.pantam savstarpējā saistībā ar Civillikuma tiesību normām, kas izriet no ģimenes tiesiskajām attiecībām, kur Senāts atzīst, ka prasības par uzturlīdzekļu piedziņu bērna uzturam, tie piedzenami no brīža, kad celta prasība tiesā, jo ar prasības celšanas brīdi attiecīgā persona uzsāk savu ar likumu garantēto civilo tiesību aizsardzības realizāciju tiesā. Tādējādi tiesa atzīst, ka uzturlīdzekļi piedzenami, sākot no prasības celšanas brīža tiesā, tas ir no 2014.gada 21.augusta.

Novērtējusi prasības pieteikumā norādīto, pušu paskaidrojumus tiesas sēdē un lietas materiālus, ņemot vērā /pers. E/ kā tēva pienākumu piedalīties bērna uzturēšanā, kā arī ievērojot bērna vecumu un augstāk izteiktos argumentus, tiesa atzīst, ka no /pers. E/ meitas /pers. D/ uzturēšanai piedzenami uzturlīdzekļi 80 *euro* ik mēnesi, sākot no 2014.gada 21.augusta līdz laikam, kad /pers. D/ pati varēs sevi apgādāt, bet ne ilgāk kā līdz /pers. D/ 24 gadu vecuma sasniegšanai.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 203.panta ceturto daļu, ja pēc tam, kad likumīgā spēkā stājies spriedums, ar kuru no atbildētāja piespriesti uzturlīdzekļi, mainās apstākļi, kas ietekmē maksājumu apmēra vai ilguma noteikšanu, katra puse ir tiesīga, iesniedzot jaunu prasību, prasīt maksājumu apmēra vai termiņa grozīšanu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 43. panta pirmās daļas 3. punktu no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos atbrīvoti prasītāji – prasībās par uzturlīdzekļu piedziņu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42. panta pirmo daļu tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai daļai. Tādējādi no atbildētāja saskaņā ar Civilprocesa likuma 34.pantu piedzenama valsts nodeva 144 *euro* (Civilprocesa likuma 35.panta pirmās daļas 3.pantā noteikts, ka prasības summa prasībās par uzturlīdzekļu piedziņu ir maksājumu kopsumma par vienu gadu. Konkrētajā gadījumā valsts nodeva tiek aprēķināta no piedzenamā uzturlīdzekļu apmēra - 80 *euro* x 12 mēneši = 960 *euro* x 15% = 144 *euro*) un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 14,13 *euro* (lietas 2.lapa).

Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu, atbildētājam nosakāms 7 dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei daļā par tiesas izdevumu piedziņu.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā minēto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 8., 97. pantu, tiesa

nosprieda

prasību par uzturlīdzekļu piedziņu apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. E/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. D/, personas kods /personas kods/, viņas uzturam uzturlīdzekļus 80 *euro* ik mēnesi, sākot no 2014.gada 21.augusta līdz laikam, kad /pers. D/ pati varēs sevi apgādāt, bet ne ilgāk kā līdz /pers. D/ 24 gadu vecuma sasniegšanai.
Pārējā daļā par 16 *euro* prasību noraidīt.

Piedzīt no /pers. E/, personas kods /personas kods/, par labu valstij valsts nodevu 144 *euro* kas maksājama Valsts kasē, NMR. 90000050138, konts LV55TREL1060190911200, BIC kods TRELLV22, kods 0539.

Piedzīt no /pers. E/, personas kods /personas kods/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 14,13 *euro*, kuru iemaksa jāveic: ekonomiskās klasifikācijas kods - 21499, saņēmējs Tiesu administrācija, Mūkusalas iela 41b, Rīga, NMR 90001672316, ar PVN apliekamās personas reģ. Nr. 90001672316, saņēmēja iestāde Valsts kase, BIC kods TRELLV22, konts LV51TREL2190458019000.

Noteikt termiņu /pers. E/ labprātīgai sprieduma izpildei 7 (septiņu) dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās brīža daļā par tiesas izdevumu piedziņu.

Pilna sprieduma sastādīšanas datums – 2015.gada 25.februāris.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas Zemgales apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Jelgavas tiesā.

Tiesnese J.Mauliņa